

ISTRAŽIVANJE PRIMJENJIVOSTI ULTRAZVUČNOG VISINOMJERA/ DALJINOMJERA *Vertex III* U ODНОСУ НА НАЈЧЕШЋЕ КОРИШТЕНЕ VISINOMJERE У ŠUMARSTВУ HRVATSKE

INVESTIGATING THE *Vertex III* ULTRASONIC ALTIMETER/DISTANCE
MEASURER APPLICABILITY IN RELATION TO THE MOST COMMONLY
USED ALTIMETERS IN THE FORESTRY OF CROATIA

† Nikola LUKIĆ*, Mario BOŽIĆ*, Juro ČAVLOVIĆ*, Krunoslav TESLAK*, Domagoj NOVOSEL**

SAŽETAK: Autori su u radu prikazali prednosti i nedostatke ultrazvučnog visinomjera u odnosu na dosadašnje visinomjere. Izmjera horizontalnih udaljenosti ultrazvučnim visinomjerom *Vertex* je zbog malih odstupanja (78 % odstupanja u rasponu ± 5 cm) u odnosu na izmjerenu stvarnu udaljenost mogće koristiti kao daljinomjer pri radovima u šumarstvu. Visine pojedinih stabala bitno su se razlikovale korištenjem pojedinih instrumenata, pri čemu je razlika u visinama najvećim dijelom rezultat razlike u određivanju horizontalne udaljenosti pojedinim instrumentima. Najveće su razlike odnosno ukupne pogreške (SET) pri izmjeri visina u odnosu na *Vertex*, koji je radi svoje preciznosti pri određivanju horizontalne udaljenosti i visine korišten kao kontrolni instrument, dobiveno je kod Blume-Leissa 0,012 m, kod Biterlichovog zrcalnoga relaskopa s običnom skalom 0,161 m, kod Biterlichovog zrcalnoga relaskopa s CP skalom-horizontalna letva 0,271 m i kod Biterlichovog zrcalnoga relaskopa s CP skalom-vertikalna letva 0,301 m.

Ključne riječi: ultrazvučni visinomjer, određivanje horizontalne udaljenosti, određivanje visine stabla, preciznost.

UVOD – Introduction

Čovjek zaključke donosi na temelju dostupnih informacija. Uvid u stvarno, trenutno stanje, te zaključivanje na temelju toga, nezaobilazno je u procesu donošenja odluka, odnosno planiranju. Glede brojnih ljudskih djelatnosti, do potrebnih informacija (podataka) dolazimo na različite načine, na primjer; zapažanjem, mjeranjem, brojanjem i sl..

U šumarstvu kao biotehničkoj disciplini važan postupak prikupljanja informacija (podataka) je mjerjenje veličina koje se očituje kroz veći dio radova taksacije, odnosno izmjere šuma (Šmelko 2001). Želeći pojednostaviti, ubrzati rad, ali i poboljšati točnost i upotrebljivost

izmijerenih podataka, čovjek neprestano promišlja nove metode i osmišljava nove uređaje (Howard 1991). Sukladno tomu i u šumarstvu se pojavljuju novi, moderni instrumenti koji bi trebali povećati djelotvornost, a ujedno biti jednostavni u uporabi, zadovoljavajuće precizni u izmjeri te cijenom dostupni. Nove instrumente potrebno je iskušati u radu i usporediti s postojećim kako bi mogli ustanoviti njihovu upotrebljivost u praksi.

Visina stabla od temeljne je važnosti za kvantitativan opis stabla i sastojine. Osim totalne visine koja je neophodna u praktičnom šumarstvu, zanimaju nas i druge visine stabla, npr: smjerišna visina, visina do prve žive grane, visina baze krošnje, visina najšireg dijela krošnje i sl., ponajprije za uporabu u znanstvene svrhe. Iz tih razloga šumari su tijekom godina izumili značajan broj instrumenata za mjerjenje visina dubećih stabala (Pranjić i Lukić 1997.).

* † Izv. prof. dr. sc. Nikola Lukić, dr. sc. Mario Božić, doc. dr. sc. Juro Čavlović, Krunoslav Teslak, dipl. ing. šum., Zavod za uređivanje šuma, Šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

** Domagoj Novosel, apsolvent šumarstva
(Ivana Zajca 40, 32280 Jarmina)

“Novi sistem uređivanja prebornih šuma” (Klepac 1961) utemeljen je na Susmel-ovim korelacijsama za jelu, Colette-ovim korelacijsama za bukvu te Šurićevim bonitetnim razredima. U navedenim korelacijsama koristi se srednja visina dominantnih stabala, bez obzira kako je definirali, jedini je mjerljivi parametar konkretnе šume koji nam predstavlja vezu konkretne šume i njene normale (Božić i Čavlović 2001). Iz navedenog vidljiva je važnost točnosti u izmjeru visina dućih stabala.

U hrvatskom šumarstvu se pri izmjeru visina uglavnom koriste analogni visinomjeri, koji visinu i udaljenost do objekta izmjere određuju na trigonometrijskom načelu postojecg odnosa između stranica i trigono-

metrijskih funkcija kutova pravokutnog trokuta. Najčešće su u uporabi *Blume-Leiss*, *Bitterlichov zrcalni relaskop s običnom* ili s *CP skalom*, rjeđe visinomjeri *Haga i Suunto*.

U novije vrijeme pojavili su se digitalni visinomjeri koji također visinu određuju na trigonometrijskom načelu, ali udaljenost mjeri na temelju vremena koje je potrebno ultrazvučnom valu ili zraci svjetlosti (laserskoj zraci) za prelazak određene udaljenosti u prostoru. Digitalni visinomjeri automatski reduciraju kose udaljenosti u horizontalne te su izrazito pogodni za rad na nagnutom terenu. Osim za izmjeru visina mogu poslužiti kao daljinomjeri, padomjeri, optičke promjerke za izmjeru nedohvatnih promjera (Schmid *at all* 1971) i dr.

CILJ ISTRAŽIVANJA – Aim of research

Cilj je ovog istraživanja ispitati preciznost u izmjeru udaljenosti i visina sa instrumentom *Vertex III* i uspostaviti ga s najčešće korištenim visinomjerima u hrvatskom šumarstvu.

S obzirom na dobivene rezultate utvrditi primjenjivost tog relativno novog instrumenta u praktičnoj primjeni.

MATERIJAL I METODE – Material and methods

U istraživanju su korištena četiri instrumenta:

- A) *Vertex III (V)*,
- B) *Blume – Leiss (B)*,
- C) *Bitterlichov zrcalni relaskop sa standardnom skalom (RO)*,
- D) *Bitterlichov zrcalni relaskop s CP skalom*, kod kojeg je za određivanje horizontalne udaljenosti korištena *horizontalna* (RCPH) odnosno *vertikalno* (RCPV) postavljena letva.

Kako je *Vertex III* relativno nov instrument koji se koristi za mjerjenje u šumarstvu navodimo neke osnovne značajke, te kraći opis načina izmjere visina tim instrumentom.

Vertex III je instrument za mjerjenje visina, udaljenosti, vertikalnih kutova, nagiba i trenutačne temperature. Iako ga je pri izmjeru visina moguće koristiti i bez transpondera (alternativni način određivanja udaljenosti), instrument potpunu funkcionalnost postiže u kombinaciji s njim (slika 1. lijevo), pri čemu je transponder, odnosno njegov dio koji prima i odašilje ultrazvuk pod kutem od 60° (transponder 60°) okrenut prema instrumentu.

Vertex III ima mogućnost mjerjenja 6 različitih visina po objektu izmjere bez ponavljanja procedure određivanja udaljenosti (slika 1. lijevo). Instrument je s obzirom na mogućnost određivanja horizontalne udaljenosti (kombinacijom očitavanja kuta i udaljenosti), uz koriš-

tenje monopodijalnog štapa, transpondera s adapterom (transpoder 60° + 360° adapter = transpoder 360°) pogodan za izmjeru (udaljenosti stabla od središta plohe) na krugovima zadanoj radijusa, pri čemu se transponder nalazi u središtu kruga.

Za mjerjenja udaljenosti instrument koristi ultrazvučne valove. Na temelju vremena potrebnog da ultrazvučni val priđe udaljenost od instrumenta do transpondera i natrag, uz poznatu brzinu kretanja ultrazvučnih valova, instrument određuje udaljenost. Softver instrumenta na osnovi kuteva vizure na transponder, vizure na vrh stabla i udaljenosti do transpondera izračunava visinu stabla.

Kako brzina kretanja ultrazvučnih valova kroz zrak ovisi o temperaturi zraka, zračnoj vlazi i tlaku zraka, vrlo je važno instrument podešiti (kalibrirati) prije same uporabe, odnosno što ćešće ako se temperatura (koju instrument cijelo vrijeme očitava i prikazuje na zaslonu), tj. tlak zraka tijekom izmjere mijenja. Neposredno prije podešavanja instrument je potrebno temperirati, tj. 15-ak minuta ga izložiti uvjetima okoline. Podešavanje se provodi postavljanjem instrumenta u mod za podešavanje, a transpondera na udaljenost 10 m od *Vertixa*. Instrument pri tom izmjerenu udaljenost srovnati na stvarnih 10 metara.

Tehničke karakteristike *Vertixa* i transpondera dane su u tablicama 1 i 2.

Slika 1. *Vertex III* – ultrazvučni visinomjer/daljinomjer. Kompakt za izmjeru visine i određivanje udaljenosti do stabla (lijeva slika), odnosno za izmjeru (udaljenosti) na krugovima zadanog radijusa (desna slika).

Figure 1 *Vertex III* – ultrasonic hypsometer/distance measurer: A device for measuring heights and determining distances to a tree (left), and measuring (distances) in the circles of a set diameter (right)

Tablica 1. Tehničke karakteristike visinomjera/daljinomjera *Vertex III*

Table 1 Technical specifications of the *Vertex III* hypsometer/distance measurer

Dimenzije – Size	80 x 50 x 30 mm
Težina – Weight	160 g. (zajedno s baterijom) (battery included)
Baterije – Battery	1 x 1,5 V alkalna - Alkaline
Jakost struje – Current	20mA
Temperatura – Temperature	-15° – 45° C
Frekvencija ultrazvuka – Ultrasonic frequency	25 kHz
Raspon mjerene visine – Range of heights	0-999 m
Rezolucija pri izmjeri visina – Resolution height	0,1 m
Kutevi – Angles	-55 – 85 grada (grads) / - 60 ° - 94 ° ..
Rezolucija kuta – Resolution angle	0,1
Udaljenost od transpondera prilikom mjerena	30 m ili više u optimalnim uvjetima
Distance with aimed transponder	(or more at optimal conditions)
Udaljenost s 360 ° adapterom – Distance with 360 ° adapter	20 m ili više u optimalnim uvjetima
Rezolucija pri izmjeri udaljenosti – Resolution distance	(or more at optimal conditions)
Preciznost udaljenosti – Distance accuracy	0,01 m
	1 % ili bolje ukoliko je podešen (or better if calibrated)

Tablica 2. Tehničke karakteristike Transpodera T3

Table 2 Technical specifications of the *Transponder T3*

Dimenzije – Size	Radius (Diameter) 70 mm
Težina – Weight	85 g. (zajedno s baterijom) (battery included)
Baterija – Battery	1 x 1,5 V alkaline – Alkaline
Jakost struje – Current	1,0 mA

Sam način izmjere visina vrlo je jednostavan. Figurant postavlja transponder na stablo na visinu koju smo prethodno unijeli u visinomjer (u našem slučaju 1,30 m). Mjeritelj vizira u transponder i drži pritisnutu tipku dok ne dobije potvrdu očitanja kuta i udaljenosti (2–3 sekunde) i nakon toga vizira na vrh stabla ili neku drugu visinu koja je predmet izmjere i drži pritisnutu tipku dok ne dobije potvrdu očitanja kuta (1–2 sekun-

de). Nakon toga na zaslonu instrument ispisuje izmjerenu visinu.

Istraživanje je podjeljeno u tri faze:

1. Testiranje *Vertex-a* kao daljinomjera. Prema specifikaciji proizvođača preciznost izmjere horizontalne udaljenosti *Vertex-om* iznosi 1 % ili bolje ako je podešen. Na zasebnom uzorku od 120 izmjereni uđa-

- Ijenosti istražili smo koliko je stvarno odstupanje izmjerena udaljenosti uz odabранe referentne udaljenosti od 15, 20, 25, 30, 35 i 40 metara (izmjerene mernom vrpcom). Ova faza istraživanja provedena je u različitim sastojinskim uvjetima (nagib, gustoća podstojnjog dijela sastojine).
2. Testiranje instrumenata kao visinomjera (izmjerom poznatih visina sa poznatih udaljenosti). Provedeno je na sedam označenih i izmjerena visina na zgradi Šumarskog fakulteta. Mjerene su se visine nalazile u rasponu 3,4–14,3 m, a izmjera je ovisno o instrumentu (postojećim skalama) provedena s 15, 20, 25, 30, 35 i 40 metara.
 3. Izmjera visina u sastojinskim uvjetima, uz kontrolu udaljenosti s koje se izmjera provodila.

Izmjera je u sastojinskim uvjetima provedena u odjelu/odsjeku 3b gospodarske jedinice "Sljeme", koja se nalazi u sastavu Nastavno-pokusnog šumskog objekta (NPŠO) Zagreb. Gospodarska jedinica "Sljeme" nalazi se na sjevernoj padini Medvednice odnosno sjeverno od glavne vododijelnice Puntjarka – Rauhova lugarnica – Stol u sklopu parka prirode "Medvednica". Odjel/odsjek 3b proteže se na nadmorskoj visini 750–870 m, nalazi se na sjevernoj ekspoziciji, teren je manje-više strm, izbrazdan jarcima. Istraživanja su provedena na običnoj jeli kao vrsti kod koje je izražen vrh stabla.

Na unaprijed određenim pravcima kretanja (projektiranim na karti), vodeći računa o obuhvatu različitih stanišnih prilika (nagib terena, kretanje u slojnici, niz i

uz padinu, gustoću sastojine, pojavnost grmlja) uzet je nasumični uzorak stabala jele vodeći računa o ravno-mjernoj zastupljenosti stabala u pojedinim debljinskim stupnjevima. Uzorak se sastojao od 80 stabala. Izmjera je provedena tako da je najprije izmjerena visina stabala s jednim, nakon toga drugim instrumentom, itd. Izmjeru su provodila dva radnika (mjeritelj i figurant). Izmjera je koncipirana tako da figurant postavlja i drži letvu ili transponder (ovisno o tome s kojim se instrumentom mjeri) i podatke izmjere upisuje u terenski manual. Mjeritelj je mjerio visine stabala s navedenim visinomjerima.

Izmjeru su radi izbjegavanja pristranosti mjeritelja uslijed većeg iskustva pojedinim instrumentom, provedli mjeritelji (apsolventi Šumarskog fakulteta) koji su sa svakim instrumenatom imali podjednako iskustva u izmjeri. Prije same izmjere mjeritelji su na nezavisnom uzorku dodatno uvježbali rad sa svakim instrumentom.

Na temelju iskustva najveći problem prilikom izmjere visina pojedinim instrumentima (*Relaskop obični i s CP skalom*) predstavlja precizno određivanje udaljenosti na kojoj se mjeritelj nalazi, posebno kada se radi bez stativa (Bitterlich 1984). Kontrola horizontalne udaljenosti određene pojedinim instrumentom na temelju rezultata predhodno provedene 1. faze istraživanja, a radi uštede vremena provedena je *Vertex*-om.

Izmjerene podatke unijeli smo u računalo u kreiranu bazu podataka programske alate "Microsoft Excel 2000", a kasnije obradili programskim alatom "Statistica 6.0".

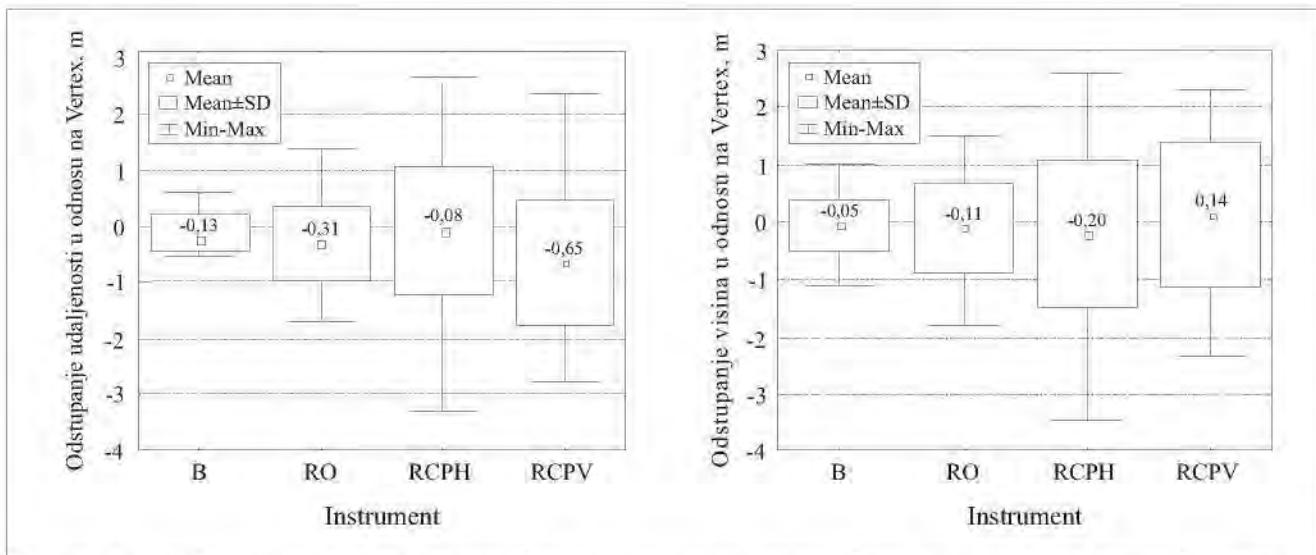
REZULTATI S RASPRAVOM – Results and discussion

Testitanjem *Vertex*-a kao daljinomjera dobivene su razlike udaljenosti u odnosu na mernu vrpce u rasponu od -0,08 do 0,11 m, odnosno -0,33 do 0,73 %, sa srednjom vrijednošću Mean = 0,0033 m, standardnom devijacijom SD = 0,0428 m, te standardnom pogreškom aritmetičke sredine SE = 0,0039 m, dobivene vrijednosti nisu statistički značajne. Ovi rezultati potvrđuju deklaraciju proizvođača, koji preciznost izmjere udaljenosti definira s 1 % i manje, ako je instrument podešen. Ako uzmemu u obzir da je oko 78 % rezultata unutar raspona $\pm 0,05$ m, te teškoće kod izmjere udaljenosti mernom vrpcom (agnut teren, prolaz kroz grmlje, napetost vrpce i sl.), *Vertex* možemo smatrati pogodnim za određivanje horizontalne udaljenosti pri terenskim izmjerama u šumarstvu, a što se posebno odnosi na izmjero visina. Prednost izmjera udaljenosti *Vertex*-om njegova je brzina, a probleme su ponekad pričinjavale izmjere horizontalnih udaljenosti dužih od 30 metara, posebno uz veći nagib, pri čemu je postupak izmjere trebalo nekoliko puta ponoviti da bi dobili očitavanje na zaslonu. Na udaljenostima iznad 35 m, na

nagnutom terenu *Vertex*-om nismo uspjeli izmjeriti pojedine udaljenosti.

Testiranje instrumenata izmjerom poznatih visina s točno izmjerena udaljenosti pokazalo je da se visine izmjerene pomoću bilo kojeg instrumenta ne razlikuju statistički značajno od stvarne visine. Dobivene se razlike nalaze u rasponu ± 10 cm za *Vertex*, -10 do 50 cm za *Blume – Leiss*, ± 40 cm za *Bitterlichov zrcalni relaskop*, što je u biti u vezi s mogućnošću točnog očitavanja (procjene) visine na skalama instrumenta.

Mjerenje visina stabala. S obzirom da smo potvrdili da *Vertex* vrlo precizno mjeri horizontalnu udaljenost do stabla, kontrolu udaljenosti izmjerene ostalim korištenim instrumentima prilikom izmjere visina stabala u sastojini provodili smo sa *Vertex*-om. Time smo značajno olakšali i ubrzali rad na terenu jer *Vertex*-om jednostavnije i brže možemo izmjeriti horizontalnu udaljenost, u odnosu na razvlačenje mjerne vrpce, osobito na nagnutom terenu. Na slici 2. prikazano je odstupanje udaljenosti i visina određenih pojedinim instrumentima prema kontrolnoj izmjeri *Vertex*-om.

Slika 2. Prikaz odstupanja izmjerjenih udaljenosti do stabla (lijevo) odnosno visina izmjerjenih pojedinim instrumenatima (desno) u odnosu na Vertex (B – Blume-Leiss; RO – Bitterlichov zrcalni relaskop sa standardnim skalom; Bitterlichov zrcalni relaskop s CP skalom, kod kojeg je za određivanje horizontalne udaljenosti korištena horizontalna (RCPH) odnosno vertikalna (RCPV) postavljena letva.

Figure 2 Divergence of measured distances to trees (left) and heights measured with different instruments (right) in relation to the Vertex (B – Blume-Leiss; RO – Bitterlich's Spiegelrelascope with standard scale; Bitterlich's Spiegelrelascope with CP scale, where the horizontally (RCPH) or vertically (RCPV) positioned scale was used to measure horizontal distance.

Tablica 3. Opisna statistika odstupanja izmjerjenih horizontalnih udaljenosti do stabla i visina stabala, za pojedine instrumente, od referentnih vrijednosti izmjerjenih Vertex-om

Table 3 Descriptive divergence statistics of measured horizontal distances to trees and tree height, for each instrument, in comparison with the referent values measured with the Vertex

Instrument	Blume – Leiss	Bitterlichov relaskop – standardni Bitterlich's relascope – standard	Bitterlichov relaskop – CP horizontalna letva Bitterlich's relascope – CP horizontal scale	Bitterlichov relaskop – CP vertikalna letva Bitterlich's relascope – CP vertical scale
Odstupanja izmjerjenih horizontalnih udaljenosti – Divergence of measured horizontal distances (m) n = 80				
Mean	-0,13	-0,31	-0,08	-0,65
SD	0,318	0,646	1,137	1,130
SE _T	0,055	0,102	0,180	0,174
Range	-0,55 – 0,61	-1,70 – 1,38	-3,29 – 2,52	-2,77 – 2,32
Odstupanja izmjerjenih visina stabala – Divergence of measured height trees (m) n = 80				
Mean	-0,05	-0,11	-0,20	0,14
SD	0,447	0,791	1,275	1,271
SE _T	0,050	0,125	0,202	0,245
Range	-1,10 – 1,00	-1,80 – 1,50	-3,47 – 2,60	-2,34 – 2,30
$SE_T = \sqrt{SE_1^2 + SE_2^2}$				
SE _T	0,012	0,161	0,271	0,301

Legenda: Mean – aritmetička sredina – arithmetic mean, SD – standardna devijacija – standard deviation, SE – standardna pogreška aritmetičke sredine – standard error of arithmetic mean, Range – opseg izmjerjenih odstupanja – range volume of measured divergences, SE_T – ukupna pogreška – total error

Iz slike 2. (lijevi graf) vidljivo je da je najmanja varijabilnost odstupanja udaljenosti prema udaljenostima izmjerenim Vertex-om, kod visinomjera Blume – Leiss, koji za određivanje udaljenosti koristi islandski dvolo-

mac. Raspon odstupanja kod relaskopa znatno je veći od odstupanja Blume – Leissa, što je posebno izraženo kod relaskopa s CP skalom (oba položaja letve). Razloge tomu treba tražiti u samom načinu izmjere. Naj-

važniji uvjet ispravnog određivanja udaljenosti je mirnoća mjeritelja pri izmjeri kao i točnost očitanja unutar skale podjele. Npr. kada letva stoji vertikalno da bi odredili horizontalnu udaljenost, potrebno je dva puta smirivati valjak i vizirati na letvu te očitati postotke (točnost očitanja unutar skale podjele od 1 %). I mala odstupanja ovdje uzrokuju značajnu pogrešku u određivanju udaljenosti. Povećanje postotka udaljenosti s 7 na 7,5 %, znači za samo 0,5 % (vizurom na letvu 2 m duljine), dobivamo razliku horizontalne udaljenosti od 1,9 metara. Uporabom stativa ovi rasponi bi se zasigurno smanjili, ali bi za posljedicu imali duže vrijeme potrebno za izmjeru pojedinih stabala.

Uspoređujući lijevi i desni graf slike 2 možemo primjetiti da raspon razlike izmjerena visina ima za po-

Tablica 4. Parametri izjednačenja te koeficijenti determinacije za visinske krivulje izjednačene funkcijom Mihajlova za istraživane instrumente.

Table 4 Equalization parameters and coefficients of height curve determination equalized with Mihajlo's function for the investigated instruments

Instrument	$H = b_0 * \text{EXP}(-b_1/d) + 1,30$		
	b_0	b_1	$R^2 (\%)$
Vertex (V)	44,51	21,74	83,61
Blume – Leiss (B)	44,65	21,77	83,11
Relaskop s običnom skalom – Relascope with standard scale (RO)	44,07	21,06	79,86
Relaskop s CP skalom – horizontalna letva –			
Relascope with CP scale – horizontal scale (RCPH)	44,78	21,64	75,56
Relaskop s CP skalom – vertikalna letva –			
Relascope with CP scale – vertical scale (RCPV)	43,31	20,65	78,59

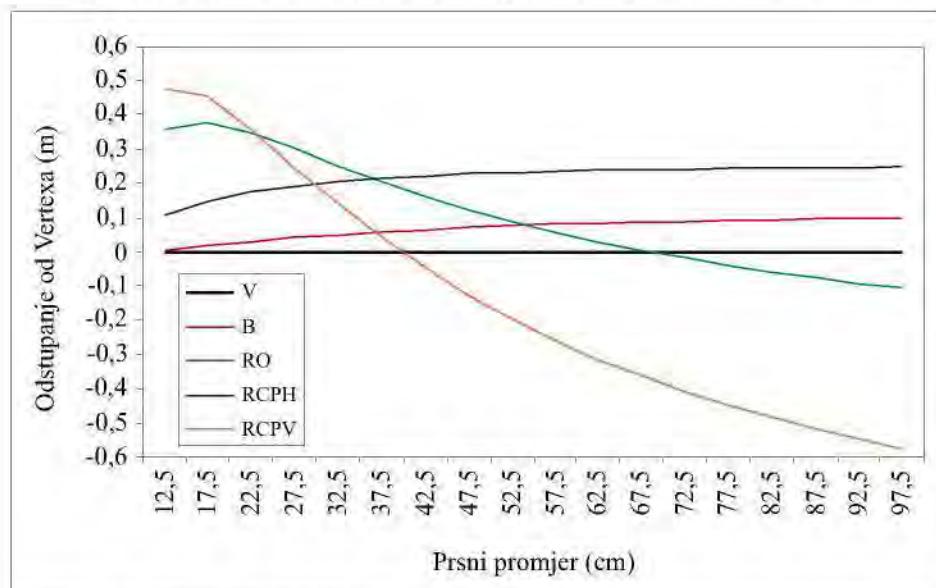
S obzirom da se visinske krivulje gotovo preklapaju, što je vidljivo po vrijednostima regresijskih parametara, osobito ako uspoređujemo regresijske koefici-

jene instrumente sličan tijek kao i kod izmjere udaljenosti. Ako uzmemo u obzir da smo izmjerom poznatih visina kod svih instrumenata dobili podjednake rezultate ovo je sasvim logično, jer je time dokazano da je razlika pri izmjeri visina gotovo isključivo posljedica kvalitete određivanja udaljenosti.

Do ovakovih zaključaka također dolazimo kada uspoređujemo procijenjene vrijednosti preciznosti odstupanja izmjerena horizontalnih udaljenosti, odstupanja izmjerena visina te preciznosti ukupne pogreške (SE_T) prikazanih, u tablici 3. Manja standardna pogreška (SE) nam govori o većoj preciznosti.

Izjednačenjem izmjerena visina (funkcijom Mihajlova) dobivene su sastojinske visinske krivulje, čiji se parametri te koeficijent determinacije nalaze u tablici 4.

jente, na slici 3. prikazana su odstupanja visina pojedinih visinskih krivulja u odnosu na referentnu visinsku krivulju (Vertex).

Slika 3. Odstupanja visinskih krivulja istraživanih instrumenata u odnosu na referentnu visinsku krivulju (Vertex).

Figure 3 Divergence of height curves in the investigated instruments in relation to the referent height curve (Vertex).

Ovakav je prikaz načinjen da bi odstupanja koja se na klasično prikazanim visinskim krivuljama niti ne vide, bila vidljiva. Odstupanja krivulje kod koje su stabla mjerena *Blume – Leiss*-om u odnosu na krivulju kod koje su stabla mjerena *Vertex*-om gotovo i nema, što je s obzirom na mala odstupanja između visina pojedinačnih stabala izmjerena pomoću ova dva instrumenta (vidi sliku 3) očekivano. Ono što ovdje svakako valja zamijetiti da se odstupanja drugih visinskih krivulja u odnosu na *Vertex*, koja ovisno o debljinskom stupnju iznose maximalno $\pm 0,5$ m, što je puno manji raspon od raspona dobivenog izmjerom pojedinačnih stabala (vidi sliku 3). S obzirom da se radi o istom uzorku izmjerena stabala, kao mjera kakvoće izmjere pojedinim instrumentom može nam poslužiti i koeficijent determinacije (R^2 – vidi tablicu 4). Ti su podaci u potpunosti usporedivi sa podacima na slici 3. Veće odstupanje izmjerene visine od stvarne (*Vertex*) ima za posljedicu manji koeficijent determinacije, i obratno.

Poznato je da se prilikom izmjere visina do sada korištenim instrumentima gledalo da se mjeritelj nalazi "u

slojnici" sa stabлом koje mjeri, ili je u protivnom naknadno vršio redukciju izmjerena vrijednosti. Prednost *Vertex*-a ogleda se u činjenici da *Vertex* tu korekciju radi sam, pa je na nagnutom terenu čak poželjno stati uz nagib, radi lakšeg uočavanja vrha stabla, što se posebno odnosi na vrste drveća koje nemaju jasno izražen vrh stabla. Prednost *Vertex*-a posebice dolazi do izražaja pri znanstveno-istraživačkom radu kada rasponi odstupanja visina u odnosu na stvarnu visinu, kao što su dobiveni ponajprije *zrcalnim relaskopima* nisu prihvativi.

Pri izmjeri visina *Vertex*-om potrebno je vidjeti samo vrh stabla, jer kao što je ranije dokazano ispravno određuje udaljenosti i kroz sloj grmlja. To olakšava samu izmjjeru, a zasigurno i skraćuje postupak izmjere visina.

Vertex je po cijeni u rangu *zrcalnih relaskopa*, a 2–3 puta je skuplji u odnosu na *Blume – Leiss* (ovisno koji kompleti se razmatraju). S obzirom da je *Vertex* i daljinomjer kojim se možemo koristiti pri kontroli udaljenosti graničnih stabala, nije teško zaključiti koji je instrument povoljniji.

ZAKLJUČCI – Conclusions

Konstruirane visinske krivulje za svaki pojedini instrument ukazuju na poništavanje pozitivnih i negativnih pogrešaka dobivenih izmjerama visina pojedinačnih stabala jer se visinske krivulje gotovo preklapaju.

Vertex je jednostavan za rukovanje, ima dobar vizir (svjetleći križ), a pri određivanju udaljenosti ne smeta mu ni razvijen sloj grmlja. Činjenicu da kod izmjere u kojoj se mjeritelj ne nalazi u slojnici sam radi korekciju udaljenosti, moguće je iskoristiti tako da se mjeritelj pri izmjeri postavi uz nagib (bez naknadnih korekcija izmjere), i tako bolje vidi vrh stabla. Na temelju dobivenih rezultata možemo potvrditi da je visinomjer *Vertex III* vrlo kvalitetan i precizan instrument, te ga preporučiti za uporabu u šumarskoj praksi, a posebno pri izmjerama pri znanstveno-istraživačkom radu, kada njegove navedene prednosti posebice dolaze do izražaja.

LITERATURA – References

- Bitterlich, W., 1984: The Relascope Idea, Relative Measurements in Forestry. CAB Oxford, 242 s.
- Božić, M. & J. Čavlović, 2001: Odnos dominantne visine, dimenzije sječive zrelosti i normalne drvne zalihe u prebornim sastojinama. Šum. list br. 1–2: 9–18, Zagreb.
- Howard, J.A., 1991: Remote Sensing of Forest Resources: Theory and Application. Chapman & Hall, London.
- Klepac, D., 1961: Novi sistem uređivanja prebornih šuma. Poljoprivredno šumarska komora SR Hrvatske, 46 str., Zagreb.
- Pranjić, A., 1986: Šumarska biometrika, 203 str. Zagreb.
- Pranjić, A. & N. Lukić, 1997: Izmjera šuma, 405 str., Zagreb.
- Schmid, P., P. Roiko-Jokela, P. Mingard, M. Zobeiry, 1971: The optimal determination of the volume of standing trees. Mitt. Forstl. Bundesversuchsanst. Österreichs, No.91:33–45.
- Šmelko, Š., 2001: Problém reprezentativnosti travalyč a jeho monitorovacích plôch v monitorovačom systéme SR 16*16 km praktické dôsledky. Lesnícky časopis, 47 (1): 129–145.

SUMMARY: The article discusses advantages and disadvantages of ultrasonic hypsometers compared to the hypsometers used so far. Due to minimal divergence (78 % divergence of ± 5 cm) in measuring horizontal distances in relation to the measured real distance, the Vertex hypsometer can be used as a distance measurer in forestry operations. The heights of some trees differed considerably when measured with different instruments. Differences in height were predominantly the result of differences in determining horizontal distances with a given instrument. The largest differences or total errors (SER) in height measurements in relation to the Vertex, which was used as a control instrument due to its accuracy in determining horizontal distances and heights, were found in Blume-Leiss - 0.012 m, Bitterlich's spiegel relascope with standard scale - 0.161, Bitterlich's spiegel relascope with CP scale - horizontal scale - 0.271 and Bitterlich's spiegel relascope with CP scale - vertical scale - 0.301 m.

Key words: ultrasonic hypsometer, determining horizontal distances, determining tree height, accuracy